

**Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. —
Komisja Europejska przeciwko Federalnej Republice
Niemiec**

(Sprawa C-486/10)

(2011/C 13/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wilms i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Federalna Republika Niemiec naruszyła zobowiązania ciążące na niej na podstawie art. 8 w związku z tytułami III–VI dyrektywy 92/50/EWG ⁽¹⁾ wskutek tego, że miasto Hamm zawarło bezpośrednio z Lippeverband umowy na usługi z dnia 30 lipca i dnia 16 grudnia 2003 r. w zakresie gromadzenia i odprowadzania ścieków oraz utrzymywania, obsługi, konserwacji i kontroli kanałów miasta Hamm bez uprzedniej publikacji ogłoszeń o zamówieniach o zasięgu europejskim;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy zamówień na usługi o charakterze odpłatnym w zakresie gromadzenia i odprowadzania ścieków oraz utrzymywania, obsługi, konserwacji i kontroli kanałów miasta Hamm, których to zamówień miasto udzieliło Lippeverband, ustawowemu związkowi zajmującemu się ściekami. Lippeverband jest podmiotem prawa publicznego odpowiedzialnym za wykonywanie ustawowo określonych zadań w zakresie gospodarki wodnej. Jego członkami są w około 25 % przedsiębiorstwa prywatne. Na mocy rozpatrywanych zamówień Lippeverband miał dnia 1 stycznia 2004 r. przejąć gromadzenie i odprowadzenie ścieków na obszarze miasta Hamm, w związku z czym miasto uiszczało opłatę określoną jako „składka w szczególnym interesie”. Dla celów wypełniania tego zadania miasto Hamm przenosi prawo do wyłącznego, ciągłego i ogólnego korzystania z jego urządzeń ściekowych, za co Lippeverband musi uiszczać rekompensatę.

Chociaż w przypadku spornych zamówień na usługi chodzi o zamówienia publiczne na usługi w rozumieniu art. 1 lit. a) dyrektywy 92/50/EWG, zostały one udzielone bezpośrednio Lippeverband bez przeprowadzenia formalnego postępowania w sprawie udzielenia zamówienia i bez ogłoszenia o zasięgu europejskim. Zamówienia te należy jednoznacznie zakwalifikować jako zamówienia na usługi o charakterze odpłatnym. Zostały one udzielone przez instytucję zamawiającą na czas określony, ich przedmiotem jest wykonanie usług w dziedzinie odprowadzania ścieków w rozumieniu kategorii 16 załącznika IA wspomnianej dyrektywy i znaczenie przekraczają one próg stosowania tej dyrektywy. Zawarcie umów powinno zatem być poprzedzone ogłoszeniem o zamówieniu na poziomie europejskim.

Wbrew stanowisku rządu federalnego przeniesienie świadczenia rozpatrywanych usług nie stanowi ani aktu związanego z organizacją państwa, ani udzielenia tak zwanego zamówienia „in-house”.

Po pierwsze, wątpliwe jest, czy związkowi zajmującemu się eksploatacją wody o mieszanym charakterze publiczno-prawnym, takiemu jak Lippeverband, z około 25-procentowym udziałem prywatnych członków można przekazać zadanie w ramach organizacji państwa z wyłączeniem zasad wspólnotowego prawa zamówień publicznych. Zdaniem Komisji akty związane z organizacją państwa, w odniesieniu do których przepisy o udzielaniu zamówień publicznych nie mają zastosowania, mogą mieć miejsce tylko pomiędzy zakładami publicznymi, których działalność służy wyłącznie interesowi powszechnemu. To, że związkowi zajmującemu się eksploatacją wody ustawowo powierza się zadania w dziedzinie gospodarki ściekami, nie zmienia także niczego w odniesieniu do okoliczności, iż Lippeverband nie jest częścią krajowego organu administracyjnego w rozumieniu prawa wspólnotowego. Jednakże niezależnie od kwestii tego, czy można przenieść na Lippeverband zadanie poprzez akt związany z organizacją państwa, w niniejszym przypadku nie występuje żadne tego typu przeniesienie zadania. Okoliczność, że miasto Hamm corocznie uiszcza wynagrodzenie za wykonywanie usług przez Lippeverband, kwalifikuje zamówienia jednoznacznie jako umowy o charakterze odpłatnym i wyklucza istnienie przeniesienia zadania w ramach administracji publicznej.

Po drugie, co się tyczy wyłączenia udzielenia tak zwanego zamówienia „in-house” spod zasad dotyczących udzielania zamówień publicznych, wyjątek ten nie może mieć zastosowania według orzecznictwa Trybunału, gdy przedsiębiorstwo prywatne — nawet tylko w sposób mniejszościowy — uczestniczy w zakładzie, któremu powierzono zadanie. W takim przypadku instytucja zamawiająca nie może wykonywać takiej samej kontroli nad danym przedsiębiorstwem jak nad swoim własnymi służbami.

Z tych względów wynika, że występuje tutaj zamówienie na usługi publiczne o charakterze odpłatnym i nie mają zastosowania żadne przepisy ustanawiające odstępstwa. Tym samym Republika Federalna Niemiec naruszyła przepisy dyrektywy 92/50 wskutek bezpośredniego przydzielenia zadań w zakresie odprowadzania wód przez miasto Hamm.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Sąd Najwyższy (Rzeczpospolita Polska) w
dniu 12 października 2010 r. — postępowanie karne
przeciwko Łukaszowi Marcinowi Bondzie**

(Sprawa C-489/10)

(2011/C 13/29)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Łukasz Marcin Bonda

Pytanie prejudycjalne

Jaki jest charakter prawny sankcji przewidzianej w art. 138 rozporządzenia Komisji Wspólnot Europejskich Nr 1973/2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Komisji Nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz. U. WE L 345 z 20. 11. 2004 r., s. 1), polegającej na pozbawienia rolnika dopłat bezpośrednich w kolejnych latach następujących po roku, w którym rolnik złożył nieprawdziwe oświadczenie co do wielkości areału stanowiącego podstawę dopłat bezpośrednich?

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2010 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej**(Sprawa C-490/10)**

(2011/C 13/30)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues, L. Visaggio, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 736/96⁽¹⁾;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE, Euratom) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r., którym Rada ustanowiła wspólne ramy dla zgłaszania Komisji informacji na temat projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej. Omawiane rozporządzenie zostało przyjęte przez Radę w oparciu o dwojaką podstawę prawną art. 337 TFUE i art. 187 EA. Zdaniem Parlamentu wybór podstawy prawnej dokonany przez Radę jest błędny, z tego względu, iż przepisy będące przedmiotem zaskarżonego rozporządzenia objęte są zakresem uprawnień Unii w dziedzinie energetyki szczegółowo uregulowanych przez art. 194 TFUE. Owe przepisy powinny więc być przyjęte na podstawie wspomnianego art. 194 ust. 2 zgodnie ze zwykłą ustanowioną w nim procedurą ustawodawczą, a nie na podstawie art. 337 TFUE, który nie przewiduje żadnej formy udziału Parlamentu. Ponadto

Parlament stoi na stanowisku, że nie było konieczne w celu wydania rozpatrywanych środków oparcie się również na art. 187 EA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) w dniu 14 października 2010 r. — Immobilien Linz GmbH & Co KG przeciwko Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr**(Sprawa C-492/10)**

(2011/C 13/31)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd krajowy**

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Immobilien Linz GmbH & Co KG.

Strona pozwana: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Pytanie prejudycjalne

Czy przejęcie strat spółki przez jedynego wspólnika, osobę prawną prawa publicznego, której przedstawicielowi właściwy organ zlecił coroczne zagwarantowanie dodatkowego wkładu wniesionego przez wspólnika na pokrycie strat w wysokości kwoty zaplanowanej w tym celu przed rozpoczęciem roku gospodarczego w przyjętym przez spółkę projekcie budżetu lub planie gospodarczym, zwiększa majątek tej spółki w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy 69/335/EWG⁽¹⁾ (odpowiadającego art. 3 lit. h) dyrektywy 2008/7/WE)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland w dniu 15 października 2010 r. — M.E. i in. przeciwko Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform**(Sprawa C-493/10)**

(2011/C 13/32)

*Język postępowania: angielski***Sąd krajowy**

High Court of Ireland